

Syn Winnetou Pressbook

Czołówka:

Reżyseria:

André Erkau

Scenariusz:

Thomas Brinx
Anja Kömmerling

Produkcja:

Niemcy

Muzyka:

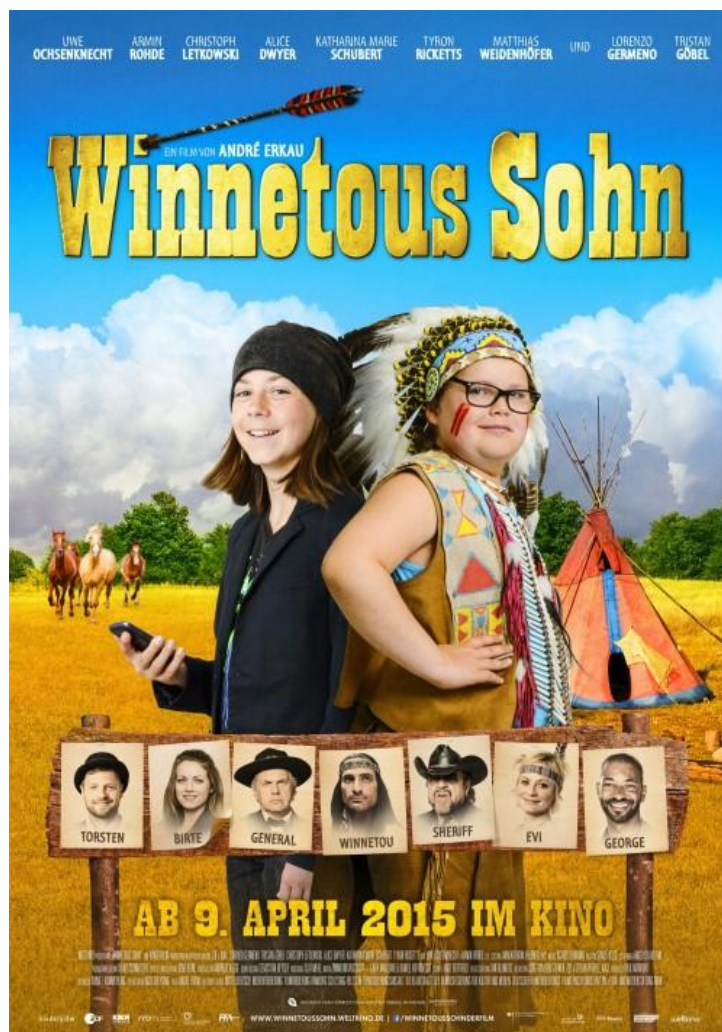
Daniel Hoffknecht
Gary Marlowe

Czas trwania:

91 min.

Obsada:

Alice Dwyer – Birte
Uwe Ochsenknecht – General
Katharina M. Schubert – Evi
Armin Rohde – Szeryf
Christoph Letkowski – Torsten
Matthias Weidenhöfer –
Winnetou
Tyron Ricketts – George
Tristan Göbel – Morten

OPIS FILMU:

Niski, puciołowaty, błydy blondyn – 10-letniemu Maxowi dość daleko do Indianina. Jednak co tam wygląd – w dniu narodzin ojciec zawiesił mu na szyi pióro orła i od tego czasu Max czuje się Indianinem. Tym bardziej zależy mu na roli syna Winnetou, do której właśnie rozpoczął się casting na festiwalu Karola Maya. Zrobi wszystko, co w jego mocy, aby wygrać rywalizację, tyle tylko, że ani nie jeździ konno, ani nie strzela z łuku. Nie będzie łatwo, ale dumni Indianie nigdy się nie poddają. Howgh!

NAGRODY:

Rok 2015 – Nagroda Publiczności dla Najlepszego Filmu Dla Dzieci na Warszawskim Międzynarodowym Festiwalu Filmowym

O TWÓRCACH:

André Erkau – reżyser

Niemiecki scenarzysta i reżyser. Urodził się w 1968 roku w Dortmundzie. Po studiach aktorskich w Hamburgu i spędzeniu kilku lat w teatrze, rozpoczął studia na wydziale reżyserii na Akademii Sztuki w Kolonii. W 2008 roku zadebiutował komediowym filmem fabularnym "Selbstgespräche". Jego najnowszy film "Winnetous Sohn" jest komedią dla dzieci.

OPINIA PSYCHOLOGA:

Analiza psychologiczna dla nauczycieli i rodziców, którzy chcą porozmawiać z dziećmi o filmie *Syn Winnetou*

Film w dowcipny i lekki sposób pokazuje, jak determinacja i odwaga pomagają osiągać wydawałoby się niemożliwy cel. Max, główny bohater, mimo wielu ograniczeń, realizuje swoje marzenie o zdobyciu roli syna Winnetou w inscenizacji z parku rozrywki, choć z pozoru nie posiada do tego żadnych predyspozycji: ma nadwagę, jest mało sprawny fizycznie i dość leniwy. Jego różne niedoskonałości z pewnością wzbudzą w młodych widzach sympatię i pozwolą łatwiej się z nim zidentyfikować. W filmie duży nacisk położono na relacje głównego bohatera z ważnymi dla siebie osobami, bez wsparcia których trudno byłoby mu dostać wymarzoną rolę.

Tematy do rozmowy:

- Pasja i marzenia – Czy warto w życiu mieć jakąś pasję? Co można poświęcić, żeby zrealizować marzenia?

Max od dzieciństwa interesuje się Indianami i wszystkim, co z nimi związane. Choć jego pasja w pewnym sensie czyni z niego outsidera, chłopiec nie przejmuje się opinią innych. Odwaga i determinacja, jakie go cechują, wzbudzają podziw i sympatię. Aby zrealizować swój cel, Max musi wiele poświęcić. Potrzebuje też wsparcia innych. Nie wstydzi się o nie prosić. Choć doświadcza chwilowego zwątpienia, jego postawa może stanowić inspirację dla młodych widzów.

- Relacje z rodzicami – Czego nauczył mnie tata, a czego mama? Jak poradzić sobie, kiedy rodzice są rozwiedzeni? Co się dzieje z nami, kiedy w życiu rodziców pojawiają się nowi partnerzy?

Choć rodzice Maxa są rozwiedzeni, chłopiec potrzebuje kontaktu z każdym z nich. Szczególnie ważny w tym momencie rozwoju bohatera wydaje się ojciec, z którym dzieli on pasję (będącą jednoczesnym sposobem budowania bliskości). Rodzice pokazani w filmie nie są pozbawieni wad, a przez to bardziej autentyczni – Max doświadcza czasem w relacji z nimi zawodu, rozczarowania, złości, smutku. Jednak okazuje się, że mimo wszystko może na nich liczyć. To ważna lekcja dla młodych widzów, którzy często noszą w sobie pragnienie posiadania idealnych opiekunów. Ponadto film pokazuje, że doświadczenie rozstania rodziców jest trudne dla dziecka, czasem wiąże się z konfliktem lojalności – szczególnie w sytuacji pojawienia się nowego partnera któregoś z opiekunów. Okazuje się jednak, że i w takiej sytuacji można sobie poradzić, co napawa nadzieją.

- Przyjaźń – Czy przyjaźń Maxa i Mortena od początku była łatwa? Co to znaczy, że z kimś się przyjaźnimy? Jakie cechy powinien mieć przyjaciel?

Max i Morten z pozoru wszystkim się od siebie różnią. A jednak potrafili nawiązać bliską relację, w której nawzajem mogli na siebie liczyć i byli dla siebie wsparciem. Ta cecha ich przyjaźni okazuje się dużo ważniejsza niż identyczny temperament czy wspólne zainteresowania (częsty klucz dobierania pierwszych przyjaciół). Może zatem nie zawsze

trzeba szukać przyjaciela w kimś, kto jest kopią nas samych? Relacja między chłopcami zmienia każdego z nich: Max dojrzewa, a Morten staje się bardziej odważny.

- Wstyd i lęk – Dlaczego Morten czasem był wycofany i niechętny do nowych aktywności?

Postać Mortena pokazuje, jak czasami za fasadą obojętności i patrzenia na innych z góry kryją się trudne dla dzieci emocje – lęk i wstyd. Jego postawa może być pretekstem do rozmowy na temat tego, że każdy czasem czuje się niepewny w nieznanym dla siebie sytuacjach i że każdy ma prawo się czegoś bać – tak jak on bał się jazdy na rowerze. Najważniejsze, że nie jest to powód do wstydu, a każdy lęk można pokonać.

Przygotowanie analizy: Joanna Klus

Na podstawie materiałów:

<http://www.filmweb.pl/film/Winnetous+Sohn-2015-731021>

<http://www.nhef.pl/edukacja/film.do?id=8361&ind=tytul%3dsyn%2bwinnetou#opis>

http://wff.pl/kg_wff/film/51

[dostęp: 09.08.2016 r.]